

[Poulsgaard]

Men giver vi dem med de rigtige meninger lov til at køre skolen, så får vi jo disse systemer, der er i Sovjetunionen og andre steder, med kæft, trit og retning. Derfor kan man ikke appellere nok til – jeg appellerer ikke til hr. J. K. Hansen, for det tror jeg er spild af tid og kræfter – de fornuftige socialdemokrater: kom da til besindelse, mens tid er, hvis I ønsker, at jeres børn og børnebørn skal opvokse i et frit og godt Danmark!

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Ja, nu hører vi jo, at hr. Poulsgaard daglig har været udsat for spanskrør – så kan vi jo selv vurdere, hvor det fører hen.

Jeg vil gerne tage mit udgangspunkt i samfundet, som vi så mange gange har snakket om er i en krise, og hermed mener jeg ikke udelukkende en økonomisk krise, men en krise, der har ført kulturelle og sociale problemer med sig.

Vi har fortsat en uhørt stor arbejdsløshed, der især rammer de unge og medfører depression over udsigtsløsheden og en kedsomhed over de manglende opgaver. Og det fører så mange steder hen. Bl. a. ser vi, som det før har været nævnt, en hel del hærværk, vi ser chikane af vel især ældre mennesker, og vi ser unge med alkoholproblemer.

Jeg vil gerne pointere, at dette er ikke sagt for at skabe indtryk af, at vore dages ungdom er på vej mod afgrunden, eller for at give indtryk af, at det er et voldsomt og omfangsrigt problem. De fleste unge klarer sig gennem krisen på den ene eller anden måde uden de helt store skrammer.

Men man skal ikke være blind for, at denne krise med de deraf følgende problemer tages med ind i folkeskolen. Der tales meget om disciplinkrise, det har vi allerede gjort, og af mange får lærerne skylden for denne krise. Men vi mener her som i så mange andre sammenhænge, at skolen afspejler samfundet. At skolen så naturligvis har nogle muligheder for at påvirke sin egen dagligdag, er helt naturligt.

Men desværre er skolen nok indrettet sådan, at den i stedet for at mindske problemerne i højere grad gør det vanskeligt for en del af børnene at gennemføre en fornuftig skolegang. Vi mener, at en af hovedårsagerne er, at skolen udelukkende tilgodeser de børn, der kan tilpasse sig en meget teoretisk indlæ-

ring, som det foregår på alle klassetrin. Børnene lærer ikke ud fra erfaringer, men kun ud fra bøger, eller eventuelt ud fra, hvad de måtte være i stand til at forestille sig. Vi kender alle de timer, der indledes med: tænk dig nu, hvis det var sådan og sådan, hvad ville du så gøre? Man lærer f. eks. om sund mad, og man lærer om vitaminer og mineraler, men i meget få tilfælde laver man så den sunde mad og spiser den.

Hvis det, børnene oplevede gennem bøgerne, havde en vis relevans i forhold til deres eget liv, så havde en lidt større gruppe måske mulighed for at føle sig bedre tilpas i skolemiljøet. Men især i begynderbøgerne læser man om børn, der bor i en kernefamilie, bor i et parcelhus, i landsbyromantik uden faretruende biler og helt uden problemer i øvrigt. Denne familie består af en far, der går på arbejde, og efter dagens dont kommer han glad hjem og sætter sig med avisen, mens moderen altid er hjemmegående med, hvad deraf følger af pligter som opvask, madlavning og rengøring. Og naturligvis følger børnene i bøgerne helt forældrenes roller. Pigen hjælper moderen i køkkenet, mens drengen har en legetøjsbil, der er en miniatureudgave af faderens, for det er nemlig altid faderen, der har bil i de bøger.

Det er klart, at en del af de børn, der kommer i skole, på forhånd er hjælpeløse i denne verden af forloren teori. Dette forstærkes gennem årene, hvor det teoretiske ikke får en mindre andel, men hvor det tværtimod bliver en forudsætning for den øvrige undervisning. Her tænker jeg på, at et fag som orientering kommer ind i 3. klasse, at engelsk kommer ind i 5. klasse, og at der kommer en række andre fag, der forudsætter en læsefærdighed ofte på et ret højt niveau. Det glæder os derfor, at SiD har taget problemet med skolebøgerne op og har lavet undersøgelser, der påviser, at f. eks. børnenes historiebøger ikke interesserer sig for arbejderklassen og dens plads i historien.

De børn, der på forhånd er tabt i systemet, og de, der kommer til de følgende år, har naturligvis en ulidelig tid i skolen. Altid er det dem, der klarer sig dårligst, altid er det dem, der får nederlagene, for de områder, de måske havde en mulighed for at klare og klare godt, findes ikke i skolen, eller også regnes de ikke for noget, de opfattes som pauser eller som pusterum, inden man igen